

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน

นางสาวทิพย์สุตา ทองทา

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

ปัจจุบันทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอ้ายมาย อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหน้าที่

- วางแผนปฏิบัติในการดำเนินการของหน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอ้ายมาย
- ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในพื้นที่ในการส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาเดหมอก และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะแบก-ห้วยใหญ่
- ประชาสัมพันธ์และให้บริการด้านความรู้เรื่องระบบนิเวศต้นน้ำแก่ราษฎรในพื้นที่
- ดำเนินการอนุรักษ์ ป่าไม้ ระบบนิเวศต้นน้ำ เพื่อพื้นที่ต้นน้ำได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาเดหมอก และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะแบก-ห้วยใหญ่
- บริหารจัดการแผนงานและงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- ควบคุม กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานข้าราชการ พนักงานราชการ และ เจ้าหน้าที่ในบังคับบัญชา ให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายและข้อบังคับของทางราชการ
- ควบคุม ดูแล รักษา วัสดุ ครุภัณฑ์ ของทางราชการในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปฏิบัติงานตามแผนงาน งบประมาณที่ได้รับให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาที่ยากมาก หรือปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านการปฏิบัติงาน

๑) ศึกษา วิเคราะห์ ให้คำปรึกษา หรือเสนอแนะทิศทางในการกำหนดกลยุทธ์แนวทางการดำเนินงานด้านวิชาการป่าไม้ของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการสอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของส่วนราชการ

๒) ช่วยกำกับ ติดตามการดำเนินงาน หรือพิจารณาเสนอแนะให้เห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ คุ่มครอง ดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ส่งเสริมการปลูกป่าฟื้นฟู แก้ไขความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ในพื้นที่ป่าไม้ การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า การป้องกันและควบคุมไฟป่า การจัดให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน ป่าไม้ การอนุญาตที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ การส่งเสริมให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า รวมทั้งศึกษา วิจัย พัฒนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การบริหารจัดการเพื่อให้การบริหารและการพัฒนาด้านวิชาการป่าไม้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๓) ดำเนินการสร้างและพัฒนาวิธีการและเครื่องมือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานใน ภารกิจต่างๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของ ส่วนราชการ

๔) จัดทำประเด็น ข้อเสนอ สรุปรายงาน ในการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการชุดต่างๆ เพื่อ กำหนดแนวทางหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ เป้าหมายของส่วนราชการ

๕) จัดทำและพัฒนาวิชาการทางด้านวิชาการป่าไม้ในรูปแบบเอกสารทางวิชาการ คู่มือหรือตำรา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรหรือผู้สนใจ

๒. ด้านการวางแผน

วางแผนหรือผู้ร่วมดำเนินการวางแผนงาน โครงการของหน่วยงานระดับสำนักหรือกอง มอบหมาย แก่ปัญหาในการปฏิบัติงานและติดตามประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

๑) ประสานการทำงานร่วมกันในทีมงาน โดยมีบทบาทชี้แนะจิตใจทีมงานหรือหน่วยงานอื่นในระดับ สำนักหรือกอง เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๒) ชี้แจง ให้ข้อคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการหรือคณะทำงานต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์และ ความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

๑) ให้คำปรึกษาและบริการข้อมูลสารสนเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน หรือประชาชนทั่วไป กำหนดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ จัดทำ ระบบสื่อความหมาย และพัฒนาการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ถ่ายทอดเทคโนโลยีและให้บริการทางวิชาการ เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ และบริการการท่องเที่ยวแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน การบริการและการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงและการอนุรักษ์สัตว์ป่า รวมถึงการสนับสนุนและแจกจ่ายกล้าไม้ เพื่อการ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๒) จัดการฝึกอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ หรือนิเทศงานให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การบริหารจัดการพื้นที่ต้นน้ำแบบมีส่วนร่วมของราษฎรในพื้นที่ลุ่มน้ำ หน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอ้ายมา ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ กันยายน ๒๕๖๗ ถึง ธันวาคม ๒๕๖๗

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๑ ความรู้ทางด้านการจัดการลุ่มน้ำ (Watershed Management)

๓.๒ ความรู้ทางด้านวนศาสตร์ชุมชน (Community Forest)

๓.๓ ความรู้ทางด้านการจัดการป่าไม้ (Forest Management)

๓.๔ ความรู้จากศาสตร์พระราชตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

อุทกภัยและภัยแล้งในประเทศไทย นับวันยิ่งทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สร้างความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำ ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวล้วนเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น การบุกรุกทำลายป่าไม้บริเวณต้นน้ำลำธารและใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เหมาะสม เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ระบบนิเวศต้นน้ำเสื่อมโทรม จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าวในทุกรูปแบบ ป่าไม้เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร เพราะต้นไม้จำนวนมากในป่า จะทำให้น้ำฝนที่ตกลงมาค่อย ๆ ซึมซับลงในดิน กลายเป็นน้ำใต้ดิน ซึ่งจะไหลซึมมาหล่อเลี้ยงให้แม่น้ำลำธารมีน้ำไหลอยู่ตลอดปี สอดคล้องกับหลักการจัดการลุ่มน้ำที่ว่า ปริมาณที่เหมาะสม คุณภาพดี มีระยะเวลาการไหลที่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ ป่าไม้ยังเป็นที่รวมของพันธุ์พืชและสัตว์จำนวนมากนานาชนิด ผลผลิตที่ได้จากป่านำมาซึ่งรายได้ให้แก่ชุมชน ป่าไม้เป็นเสมือนเครื่องกีดขวางตามธรรมชาติที่นับว่ามีประโยชน์ในทางยุทธศาสตร์ในการช่วยบรรเทาความรุนแรงของอุทกภัย ป่าไม้ช่วยให้เกิดวัฏจักรของน้ำ วัฏจักรของออกซิเจน วัฏจักรของคาร์บอน วัฏจักรของไนโตรเจน ในเขตนิเวศ และช่วยดูดซับมลพิษของอากาศ เป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอน ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดภาวะเรือนกระจก และทำให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น ด้วยการสะสมคาร์บอนไว้ในส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้

การศึกษากิจการบริหารจัดการพื้นที่ต้นน้ำแบบมีส่วนร่วมของราษฎรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมุ่งเน้นราษฎรที่มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ในพื้นที่ ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงประโยชน์ของทรัพยากรป่าไม้ ร่วมกันอนุรักษ์พื้นที่ป่า เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด เข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ดังนั้น เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เช่น ร่วมคิดค้นหาสาเหตุของปัญหา ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหา ร่วมรับผิดชอบ ร่วมรับผลตรวจสอบติดตามผลประเมิน เป็นต้น จึงมีความจำเป็นจะต้องศึกษาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทาง หรือรูปแบบการมีส่วนร่วมอนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำ และความต้องการส่งเสริมสนับสนุนของประชาชนในพื้นที่ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมต่อไป

วิธีการสำรวจและเก็บข้อมูล

๑. กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษา โดยคัดเลือกชุมชนที่อาศัยรายรอบพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอิมายที่เคยเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (สสอ.) จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านห้วยใหญ่ หมู่ที่ ๒ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ และบ้านน้ำเลา หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๒. กำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้สูตรคำนวณของ Yamane (๑๙๗๓) ดังนี้

สูตรการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากรทั้งหมด

$$n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ กำหนดระดับความคลาดเคลื่อน

เท่ากับ ๕ % จะใช้ค่า ๐.๐๕

สูตรการหาจำนวนตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน

$$X = n * \frac{n_1}{N}$$

เมื่อ X = จำนวนตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน

n = จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม

n_1 = จำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน

N = จำนวนประชากรทั้งหมดในพื้นที่ศึกษา

๓. การสร้างแบบสอบถาม โดยคำถามจะครอบคลุมวัตถุประสงค์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ (๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ (๒) การแสดงความคิดเห็นในงานบริหารจัดการพื้นที่ต้นน้ำ

ส่วนที่ (๓) การดำเนินงานบริหารจัดการพื้นที่ต้นน้ำ

ส่วนที่ (๔) การตัดสินใจในการบริหารจัดการพื้นที่ต้นน้ำ และความต้องการส่งเสริมสนับสนุน

ของชุมชน

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคมศาสตร์ต่างๆ ที่ได้จากการสนทนากลุ่ม นั้นมาจัดลำดับเหตุการณ์สำคัญ (Time line) แบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสนทนากลุ่มย่อย (focus group) พิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ของป่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ สสอ. และการจัดการ ของป่าของชุมชน จากนั้นวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แบ่งเป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้

(๑) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้อธิบายข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นคำถามแบบเลือกตอบการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำ โดยการ นำข้อมูลมารวบรวมแจกแจงในรูปของค่าสถิติอย่างง่าย เช่น การแจกแจงความถี่ (frequency distribution) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าร้อยละ (percentage) ของข้อมูลทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมและคำถามอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แจกแจงรายละเอียดในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย

(๒) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการศึกษาโดยใช้ค่าสถิติ T-test กับตัวแปรอิสระที่แบ่งกลุ่มออกเป็น ๒ กลุ่ม และใช้ค่าสถิติ F-test กับตัวแปรอิสระที่แบ่งกลุ่มได้มากกว่า ๓ กลุ่ม กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ ๐.๐๕ ($p = 0.05$) หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ ๙๕ แล้วสรุปแนวทางในการบริหารจัดการแบบมี ส่วนร่วมที่เกิดจากความคิด/ความต้องการของราษฎรในชุมชน อันจะนำไปสู่ความสมดุลและเกิดความยั่งยืน ตลอดต่อไป

๕. การสรุปผลและวิจารณ์ผลการศึกษาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการป่าของชุมชนในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียงต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทราบแนวทางการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความต้องการส่งเสริมสนับสนุน หรือข้อเสนอแนะของชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ หน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอ้าย ตำบลห้วยใหญ่ และตำบล บ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๒. ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ หน่วยจัดการ ต้นน้ำห้วยอ้าย ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๓. ทราบสภาพทั่วไปของชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ หน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอ้าย ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

มีข้อมูลพื้นฐานด้านสภาพทั่วไปของชุมชนที่อาศัยอยู่รายรอบพื้นที่ลุ่มน้ำ หน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอ้าย ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

มีข้อมูลทางความคิด/แนวทางการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ซึ่งเกิดจากราษฎรหรือผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder) ที่อาศัยอยู่รายรอบพื้นที่ลุ่มน้ำ หน่วยจัดการต้นน้ำห้วยอ้าย ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. สามารถนำปัจจัยที่มีผลต่อการอนุรักษ์หรือการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ มาปรับใช้โดยการบูรณาการองค์ความรู้ของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคประชาชน

๒. สามารถเป็นแนวทางบริหารจัดการกลุ่มชุมชนหรือราษฎรที่อาศัยทำกินรายรอบในพื้นที่ต้นน้ำ อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนในอนาคตต่อไป

๓. สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และประยุกต์รูปแบบเครือข่ายการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่และพื้นที่อื่นๆใกล้เคียง

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ความยุ่งยากของการศึกษาเริ่มต้นจากการวางแผนและออกแบบการศึกษา โดยเฉพาะการออกแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นต่างๆของการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ในส่วนของชุมชนนั้นเรื่องของการเดินทางและการสื่อสารมีความยากลำบาก ในบางพื้นที่ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์และเข้าถึงยากในช่วงฤดูฝน

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

การดำเนินการเก็บข้อมูล พูดคุย หรือรับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ ไม่ค่อยเจอชาวบ้านที่จะให้ข้อมูล ต้องมีการปรับเปลี่ยนเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นช่วงเวลาเย็นถึงหัวค่ำ เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนมากจะออกไปทำงานตั้งแต่เช้าจนถึงเย็น จึงจะกลับเข้าบ้าน หรือต้องไปเก็บข้อมูลในวันที่มีการประชุมหมู่บ้าน

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์สถานการณ์การอนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำตามนโยบายของรัฐบาล โดยผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น ผู้นำชุมชน เสียงตามสายหรือวิทยุประจำหมู่บ้าน สื่อแผ่นพับ ใบปลิว สื่อโซเชียลมีเดีย เป็นต้น อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ชุมชนเกิดความรักหวงแหนพื้นที่ป่าต้นน้ำของชุมชนตนเอง

๒. สนับสนุนเจ้าหน้าที่เข้าไปในหมู่บ้าน เพื่อรับฟังความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค และร่วมประชุมวางแผนในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการติดตามประเมินผลในการดำเนินงาน เช่น การทำแนวกันไฟระหว่างพื้นที่ป่าอนุรักษ์กับพื้นที่หมู่บ้าน การจัดกำลังคนเฝ้าระวังไฟป่า เป็นต้น

๓. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ควบคู่ไปกับกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการนำเอาแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙

๔. ส่งเสริมการรวมกลุ่มสร้างเครือข่ายการอนุรักษ์ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ เช่น ควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนในพื้นที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.) เพื่อร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการอนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำ การฝึกอบรมเยาวชนเพื่อปลูกสร้างจิตสำนึกและตระหนักถึงประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ และการรณรงค์ให้ร่วมมือกันปลูกป่าเพื่อประโยชน์ส่วนรวมอนาคตต่อไป

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

.....

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

- (๑)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๒)สัดส่วนของผลงาน.....%
- (๓)สัดส่วนของผลงาน.....%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) (ผู้ขอประเมิน)
(.....นางสาวทิพย์สุดา ทองทา.....)
วันที่ ๑๘ / กุมภาพันธ์ / ๒๕๖๘

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(.....(นายประธาน เอียดสิงห์).....)
(ตำแหน่ง)
.....ผู้อำนวยการส่วนจัดการดินน้ำ.....
วันที่...../..... ๑๘ ก.พ. ๒๕๖๘ /.....

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)
(.....(นายสมเกียรติ ยอดมณี).....)
(ตำแหน่ง)ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑.....
วันที่...../..... ๒๖ ก.พ. ๒๕๖๘ /.....
ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

- หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน
ก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้
๒. ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลการปฏิบัติงาน ระดับต่ำกว่าสำนัก/กอง ๑ ระดับ
และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป คือ ผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ศูนย์ หรือหัวหน้ากลุ่ม หรือรองอธิบดี
หรืออธิบดี แล้วแต่กรณี
๓. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A๔

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง การป้องกันไฟป่าในอุทยานแห่งชาติตาเดหมอกโดยกระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

๒. หลักการและเหตุผล

อุทยานแห่งชาติตาเดหมอก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีความสำคัญของประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่ ๑๘๑,๒๕๐ ไร่ หรือประมาณ ๒๙๐ ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมเนื้อที่ ๑ อำเภอ คือ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยอุทยานแห่งชาติตาเดหมอกเป็นส่วนหนึ่งของผืนป่าอีสานตะวันตก จัดอยู่ในกลุ่มป่าภูเขียว-น้ำหนาว มีพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่อนุรักษ์ ถึง 4 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูผาแดง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะเบาะ-ห้วยใหญ่ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว เป็นแหล่งต้นน้ำ ระบบนิเวศมีความอุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลาย ทางชีววิทยา ทั้งชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ป่า เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ป่าที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ อาทิ เลียงผา กระตัง และนกเงือก โดยนกเงือกที่พบในประเทศไทยมีทั้งหมดจำนวน 13 ชนิด ซึ่งสามารถพบได้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาเดหมอกถึง 4 ชนิด ได้แก่ นกกก นกแก๊ก นกเงือกกรามช้าง และนกเงือกสีน้ำตาลคอกขาว โดยนกเงือกมีส่วนสำคัญต่อระบบนิเวศของป่าใหญ่ กระจายตัวอยู่ในผืนป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์มากๆ ย่อมเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่เป็นอย่างดี จึงถือได้ว่าเป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่มีคุณค่า ควรค่าต่อการสงวนและคุ้มครองรักษาให้อยู่คงเป็นมรดกสู่อนุชนรุ่นหลัง สืบต่อไป อีกทั้งยังเป็นแหล่งคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพทั้งพืชพันธุ์ สัตว์ป่า และระบบนิเวศที่สำคัญทั้งในดิน น้ำ และอากาศ สามารถอำนวยความสะดวกแก่มหาชนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ การเป็นแหล่งศึกษาวิจัยทางวิชาการ เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ การเป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร และการท่องเที่ยวทางน้ำ รวมทั้งคุณค่าต่อวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ประกอบกับอุทยานแห่งชาติตาเดหมอก มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีความสวยงาม สามารถเที่ยวชมได้ตลอดปี รวมทั้งมีกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งที่หลากหลาย ได้แก่ เที่ยวชมและเล่นน้ำตก เดินป่าศึกษาธรรมชาติ ดูนก ดูผีเสื้อ ชมวิวทิวทัศน์ ศึกษาพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า ทางเดินเท้าพักผ่อน เป็นต้น โดยปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเดินทางเข้ามาเที่ยวชม ทด้นศึกษา และประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นจำนวนมากเฉลี่ยปีละประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน ซึ่งมีส่วนช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการเอกชนและท้องถิ่น ทั้งการจ้างแรงงาน การให้บริการที่พัก/รีสอร์ท กิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์ของชุมชน สามารถจัดเก็บเงินรายได้เข้าสู่ภาครัฐถึง ๑,๒๐๗,๓๘๐ บาท (พ.ศ. ๒๕๖๗) ซึ่งจะเห็นได้ว่า คุณค่าของผืนป่าอุทยานแห่งชาติตาเดหมอกมีความสำคัญต่อทั้งสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมโดยรวมทรัพยากรป่าไม้ จึงมีบทบาทในการสร้างความมั่นคงต่อการดำรงชีพของประชาชนอย่างมหาศาล ดังนั้น การดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติตาเดหมอก จึงเป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อเป็นการปกป้องคุ้มครองดูแลทรัพยากรป่าไม้ พืชพันธุ์ และสัตว์ป่า ให้มีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน

โดยการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา อุทยานแห่งชาติ ตาดหมอกได้ใช้แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะกลุ่มชุมชนท้องถิ่นเพื่อ เป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดูแลรักษาป่าร่วมกันระหว่างภาครัฐและราษฎร ได้แก่ โครงการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อการจัดการอุทยานแห่งชาติอย่างยั่งยืน โครงการจัดการพื้นที่คุ้มครองอย่างมีส่วนร่วม โครงการอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.) โครงการสัมมนาเครือข่าย ด้านการอนุรักษ์ และกิจกรรมมวลชนสัมพันธ์ ซึ่งมีทั้งชุมชนที่อยู่รอบแนวเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาดหมอก ท้องที่อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จำนวน ๔ ตำบล ๒๙ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. ตำบลห้วยใหญ่ จำนวน ๑๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านบุงกกเรียง หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยใหญ่ หมู่ที่ ๓ บ้านสะแกงาม หมู่ที่ ๔ บ้านโป่งหว้า หมู่ที่ ๕ บ้านน้ำเตือ หมู่ที่ ๖ บ้านน้ำเตือใต้ หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยแทน หมู่ที่ ๘ บ้านขำบอน หมู่ที่ ๙ บ้านห้วยใหญ่ใต้ หมู่ที่ ๑๐ บ้านห้วยค้อ หมู่ที่ ๑๑ บ้านสะแกงามใต้ หมู่ที่ ๑๒ บ้านป่าสัก หมู่ที่ ๑๓ บ้านขำคล้า หมู่ที่ ๑๔ บ้านโนนสะอาด

๒. ตำบลบ้านโคก จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านห้วยผักโล หมู่ที่ ๕ บ้านน้ำเลา หมู่ที่ ๑๒ บ้านไร่้อย หมู่ที่ ๑๓ บ้านห้วยมะปราง

๓. ตำบลนาป่า จำนวน ๘ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ บ้านบง หมู่ที่ ๓ บ้านเฉลียงลับ หมู่ที่ ๖ บ้าน เฉลียงลับเหนือ หมู่ที่ ๗ บ้านเฉลียงลับใต้ หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาเจริญ หมู่ที่ ๑๔ บ้านป่าเสนห์ หมู่ที่ ๑๕ บ้านน้ำก่อ พัฒนา หมู่ที่ ๑๖ บ้านเฉลียงลับใหม่

๔. ตำบลตะบะ จำนวน ๓ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านวังโค้ง หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยตุม และหมู่ที่ ๖ บ้านโนนเสาธง และอำเภอหล่มสัก จำนวน ๑ ตำบล คือ ตำบลช้างตะลูด จำนวน ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ บ้าน ช้างตะลูด หมู่ที่ ๕ บ้านขำภู หมู่ที่ ๗ บ้านช้างตะลูด หมู่ที่ ๙ บ้านโนนสว่าง และหมู่ที่ ๑๑ บ้านช้างตะลูด

โดยได้มีการดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในหลายกิจกรรม ทั้งการจัดตั้ง คณะกรรมการระดับชุมชนและระดับอุทยานแห่งชาติ การกำหนดกติกาประชาคมร่วมรัฐ การจัดเวทีประชาคม การจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติตาดหมอก กิจกรรมการฝึกอบรมให้ความรู้ กิจกรรมส่งเสริม การประกอบอาชีพและลดการพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ กิจกรรมการปลูกป่าบวชป่า และ จัดทำแนวกันไฟ เป็นต้น ซึ่งทำให้รูปแบบของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอุทยาน แห่งชาติตาดหมอกโดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมมีรูปแบบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมที่ สร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

แต่เนื่องจากพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาดหมอก รายล้อมไปด้วยชุมชนท้องถิ่นที่อาศัยอยู่รอบแนวเขต ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม โดยเฉพาะการปลูกพืช เช่น ยางพารา ข้าว ข้าวโพด พริก กล้วย เป็นต้น โดยในบางครั้งจะมีการเผาไร่เพื่อเป็นการเตรียมพื้นที่สำหรับเพาะปลูก และด้วยลักษณะทางกายภาพของ พื้นที่ปลูกที่อยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่ป่า ที่ผ่านมา จึงมีเหตุการณ์การเผาไร่ของชุมชนท้องถิ่นแล้วไฟได้ลามเข้าไปในพื้นที่ ป่าของอุทยานแห่งชาติตาดหมอก ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายหลายประการ เช่น เผาทำลายพืชพันธุ์ไม้ป่าและแหล่ง ที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า พื้นดินสูญเสียความชุ่มชื้น อากาศเป็นมลพิษ เกิดควันและอันตรายต่อสุขภาพ ทำให้ปัญหา ไฟป่าในพื้นที่ถ้าได้เกิดแล้วจะมีความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบางปีที่มีการสะสมของเชื้อเพลิงในปริมาณมาก จะทำให้ปัญหาไฟป่ามีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทั้งพืชพันธุ์และสัตว์ป่าและระบบนิเวศ โดยรวมในพื้นที่ ทั้งนี้สาเหตุของไฟป่าอาจเกิดจากสาเหตุอื่นๆ อีก เช่น การจุดด้วยความคึกคะนอง หรือเพื่อ ต้องการล่าสัตว์ป่า อันเนื่องจากการขาดองค์ความรู้รวมทั้งจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของ บุคคลบางกลุ่ม

ดังนั้น การดำเนินการเพื่อป้องกันไฟฟ้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาตหมอกโดยกระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น จึงเป็นแนวทางที่สำคัญที่มีส่วนช่วยในการลดความสูญเสียความสมดุลและมั่นคงของระบบนิเวศทั้งพืชพันธุ์และสัตว์ป่า โดยชุมชนท้องถิ่นที่อยู่รายรอบอุทยานแห่งชาติตาตหมอกจะช่วยให้การป้องกันรักษาป่าของอุทยานแห่งชาติตาตหมอกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของภาครัฐและราษฎรที่มีความเข้มแข็งในการสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันไฟฟ้าทั้งในด้านของทรัพยากรบุคคล (man) การจัดการ (management) วัสดุอุปกรณ์ (material) และการสนับสนุนงบประมาณ (money) เพื่อรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายของชีวภาพและความสมดุลของระบบนิเวศ อันจะเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อมหาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นที่มีวิถีชีวิตที่มีความสัมพันธ์และพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติในผืนป่าอย่างใกล้ชิดมากกว่าบุคคลกลุ่มอื่นๆได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถือได้ว่าเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่มีความแข็งแกร่ง เป็นการทำให้ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อความสมดุลและมั่นคงของทรัพยากรธรรมชาติ รับรู้และตระหนักถึงความสำคัญและนำไปสู่การมีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้นการป้องกันปัญหาด้านไฟฟ้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาตหมอกนั้น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันไฟฟ้า จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงานด้านป้องกันไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และหากสามารถดำเนินงานให้เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมแล้ว จะสามารถนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในด้านอื่นๆ เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติอย่างยั่งยืนต่อไป โดยแนวทางการป้องกันไฟฟ้าในอุทยานแห่งชาติตาตหมอกโดยกระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นนั้น โดยมีแนวทางในการดำเนิน ดังนี้

๑. การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและการจัดการไฟฟ้า โดยการให้ความรู้ในรูปแบบของนิทรรศการ เอกสารประชาสัมพันธ์ ใบปลิวป้ายประกาศ และการบรรยายให้ความรู้ โดยมีการขยายผลให้เข้าถึงกับประชาชนทุกกลุ่ม ตั้งแต่ระดับเยาวชนในสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น ราษฎรท้องถิ่น รวมทั้งนักท่องเที่ยวทั่วไปด้วย

๒. การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านเพื่ออนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ โดยเงินกองทุนได้มาจากเงินบริจาคเงินสมทบจากกองทุนอื่นๆ เช่น กองทุนเงินกู้ของชุมชน กองทุนแม่บ้าน เป็นต้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายกิจกรรมการป้องกันไฟฟ้า เช่น ค่าอาหารในการจัดทำแนวกันไฟโดยประชาอาสา ค่าจัดซื้ออุปกรณ์จัดป้องกันไฟฟ้า เป็นต้น

๓. จัดทำข้อมูลราษฎรที่มีที่ทำกินประชิดแนวป่าเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการให้สามารถเข้าถึงกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดไฟป่าจากการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร เช่น เผาไร่ เป็นต้น รวมทั้งเป็นการสร้างเครือข่ายในการดูแลพื้นที่ป่าไม้ที่อยู่ติดกับพื้นที่ทำกินของชุมชน เพื่อช่วยตรวจสอบติดตาม และเฝ้าระวังในการป้องกันไฟฟ้าที่อาจจะเกิดขึ้นได้

๔. มีการจัดตั้งคณะกรรมการในระดับชุมชนเพื่อตัวกลางในการประสานงานด้านการป้องกันปัญหาไฟฟ้าทั้งในชุมชนของตนเอง ชุมชนที่อยู่ข้างเคียง รวมทั้งกับหน่วยงานอุทยานแห่งชาติตาหมอก เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่น

๕. จัดทำข้อตกลงประชาคมร่วมรัฐในการมีส่วนร่วมป้องกันไฟฟ้าในพื้นที่ชุมชนของตนเอง และพื้นที่ป่าที่อยู่โดยรอบชุมชน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกคนในชุมชน ทั้งในส่วนข้อห้าม ข้อควรปฏิบัติ และบทกำหนดโทษ

๖. จัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครชุมชนป้องกันไฟฟ้า เพื่อเป็นการสร้างแนวร่วมและเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันไฟฟ้า ทั้งในด้านเฝ้าระวังและเป็นที่ปฏิบัติงานในการดับไฟฟ้า

๗. การจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเอง โดยมีการจัดกิจกรรมป้องกันไฟฟ้า โดยให้แต่ละชุมชนมีการจัดทำแผนเพื่อการป้องกันไฟฟ้าทุกปี เช่น การจัดทำแนวกันไฟ เป็นต้น

๘. กิจกรรมฝึกอบรมการดับไฟฟ้า โดยมีการประสานงานกับจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น สถานีควบคุมไฟฟ้า เพื่อจัดการฝึกอบรมให้ความรู้แก่อาสาสมัครป้องกันไฟฟ้า และราษฎรในท้องถิ่น วิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านทักษะการป้องกันไฟฟ้าและดับไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

๙. กิจกรรมฟื้นฟู เช่น ปลูกป่า บวชป่า จัดทำฝายต้นน้ำลำธาร เป็นการฟื้นฟูแหล่งต้นน้ำลำธารให้มีความอุดมสมบูรณ์ ป้องกันการบุกรุกทำลายและลักลอบตัดไม้ทำลายป่า และยังเป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดี สร้างความรักความสามัคคีของราษฎรในชุมชนและหน่วยงานของรัฐ

๑๐. กิจกรรมรณรงค์ป้องกันไฟฟ้า เช่น การเดินรณรงค์ หรือการประชาสัมพันธ์ผ่านป้ายสื่อความหมายหรือใบปลิว เพื่อให้บุคคลทุกกลุ่มเห็นถึงความสำคัญของปัญหาไฟฟ้า นำไปสู่การให้ความร่วมมือและร่วมเป็นเครือข่ายในการป้องกันไฟฟ้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาหมอกต่อไป

๑๑. กิจกรรมการเฝ้าระวัง โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง และช่วงที่มีการเก็บเกี่ยวผลผลิต โดยอาจจัดให้มีเวรยามหรือหน่วยลาดตระเวน เมื่อเกิดไฟฟ้าหรือพบเห็นบุคคลที่จะจุดไฟเผาป่า จะได้ดำเนินการดับไฟฟ้าหรือเรียกระดมพลในการดับไฟฟ้าได้ทันทั่วทั้ง

๑๒. กิจกรรมการจัดทำแนวกันไฟโดยประชาอาสา โดยเป็นกิจกรรมความร่วมมือของราษฎรในท้องถิ่นในการร่วมกันจัดทำแนวกันไฟ ทั้งในบริเวณพื้นที่ทำการเกษตร รวมทั้งร่วมกับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติตาหมอกจัดทำแนวกันไฟในพื้นที่ป่า โดยเฉพาะบริเวณที่ใกล้เคียงกับเส้นทางสัญจร ที่มีความเสี่ยงจากการเกิดไฟฟ้าจากบุคคลที่ขาดจิตสำนึกและจุดไฟเผาป่าด้วยความคึกคะนอง

๑๓. การรณรงค์ให้ความรู้ด้านการเกษตรเพื่อลดการเผาไรในการเตรียมพื้นที่สำหรับฤดูเพาะปลูก แต่สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการไถกลบเพื่อให้ซากพืชกลายเป็นปุ๋ยต่อไปแทน โดยความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น เกษตรอำเภอ พัฒนาการอำเภอ เป็นต้น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. การเกิดไฟฟ้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาตหมอกลดลง

๒. ราษฎรท้องถิ่นที่อยู่ในและอยู่รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติตาตหมอก มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาไฟฟ้าและให้ความร่วมมือการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันไฟฟ้า รวมทั้งเกิดจิตสำนึกที่ดีและเห็นความสำคัญของทรัพยากร ป่าไม้และสัตว์ป่า รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับวิถีชีวิตของชุมชนและประชาชนกลุ่มอื่นๆ ในสังคม

๓. อุทยานแห่งชาติตาตหมอกและชุมชนท้องถิ่นที่อยู่รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติตาตหมอก มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาไฟฟ้ายวร่วมกัน มีการยอมรับและมีความรับผิดชอบร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๔. ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติตาตหมอก มีการดำเนินกิจกรรมในการป้องกันไฟฟ้าอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งจัดตั้งกติกาประชาคมร่วมรัฐในการป้องกันปัญหาไฟฟ้าในพื้นที่ชุมชนของตนเอง การจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันไฟฟ้า การจัดตั้งกองทุนเพื่อป้องกันไฟฟ้า กิจกรรมการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และการจัดตั้งคณะกรรมการในระดับชุมชน เป็นต้น

๕. การจัดตั้งกลุ่มองค์กรและดำเนินกิจกรรมการป้องกันไฟฟ้านำไปสู่การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติในรูปแบบอื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. การเกิดไฟฟ้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติตาตหมอกลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๒. ราษฎรท้องถิ่นที่อยู่รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติตาตหมอกร้อยละ ๘๐ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาไฟฟ้า

๓. ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติตาตหมอกร้อยละ ๘๐ มีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันไฟฟ้า

๔. ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติตาตหมอกร้อยละ ๘๐ มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาไฟฟ้าทุกปี

๕. ชุมชนท้องถิ่นที่อยู่รอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติตาตหมอกร้อยละ ๘๐ มีการจัดตั้งกติกาประชาคมร่วมรัฐในการป้องกันปัญหาไฟฟ้าในพื้นที่ชุมชนของตนเอง

(ลงชื่อ) (ผู้ขอประเมิน)

(.....นางสาวทิพย์สุตา ทองทา.....)

วันที่.....๑๘...../.....กุมภาพันธ์...../.....๒๕๖๘